

Rosh Hashana in a Nutshell

A. In the Torah & Mishna

1. Vayikra - Leviticus - Chapter 23 - Another Shabbes

23 And the Lord spoke to Moses, saying,	כג וַיְדַבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
24 Speak to the children of Israel, saying: In the seventh month, on the first of the month, it shall be a Sabbath for you, a remembrance of [Israel through] the shofar blast a holy occasion.	כד דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ:
25 You shall not perform any work of labor, and you shall offer up a fire offering to the Lord.	כה כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אֹשֶׁה לַיי:

2. Bamidbar - Numbers - Chapter 29 - Yom Terua

1 And in the seventh month, on the first day, there shall be a holy convocation for you; you shall not perform any mundane work. It shall be a day of shofar sounding for you.	א וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:
2 You shall offer up a burnt offering for a spirit of satisfaction to the Lord: one young bull, one ram, and seven lambs in the first year, [all] unblemished.	ב וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיי פֶּרֶךְ בֶּן בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:

3. Yechezkel - Ezekiel - Chapter 40 - Start of Something Good

1 In the twenty-fifth year of our exile, in the beginning of the year, on the tenth of the month, in the fourteenth year, after the city was smitten, on this very day the hand of the Lord was upon me, and He brought me	א בְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה לְגְלוּתֵנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה אַחַר אֲשֶׁר הִכְתָּה הָעִיר בְּעֶצְמָם הַיּוֹם הַזֶּה הִיטָה עָלַי יַד יי וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה:
--	--

there.	
--------	--

4. MISHNAH ROSH HASHANAH CHAPTER 1

<p>1. The four new years are: On the first of Nisan, the new year for the kings and for the festivals; On the first of Elul, the new year for the tithing of animals; Rabbi Eliezer and Rabbi Shimon say, in the first of Tishrei. On the first of Tishrei, the new year for years, for the Sabbatical years and for the Jubilee years and for the planting and for the vegetables...</p> <p>2. At four times the world is judged: On Pesach, for the crops. On Shavuot, for the fruits of the tree. On Rosh Hashanah, all the world passes before Him "Kivnei Maron", as it says, "He that fashioneth the hearts of them all, that considereth all their doings." (Psalms 33:15) And on Sukkot, they are judged for the water.</p>	<p>משנה ראש השנה א - ארבעה ראשי שנים הם: באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים. באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים: באחד בתשרי. באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמטין וליובלות, לנטיעה ולירקות... בארבעה פרקים העולם נדון: בפסח על התבואה, בעצרת על פרות האילן, בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון, שנאמר (תהלים לג) היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם, ובחג נדונין על המים.</p>
---	--

B. Let Freedom Ring - Shofarot

1. Rambam Mishna Torah - Laws of Shofarot Chapter 1

<p>Rule 1 - It is a positive commandment from the Torah to hear the sounding of the shofar on Rosh HaShanah, as [Numbers 29:1] states: "It shall be a day of sounding [the ram's horn] for you." The shofar, which is sounded both on Rosh HaShanah and for the yovel, is a bent ram's horn. All shofarot other than that of a ram are unacceptable.</p> <p>Even though the sounding of the shofar on Rosh HaShanah is not explicitly mentioned in the Torah [it was derived by our Sages in the following manner]. Concerning the yovel, [Leviticus 25:9] states: "You shall make a proclamation, sounding the shofar... you shall proclaim with the shofar." The oral tradition explains that just as the "sounding" required by the Torah in the yovel requires a shofar, so, too, the "sounding" on Rosh HaShanah requires a shofar.</p>	<p>מצות עשה של תורה לשמוע תרועת השופר בראש השנה שנאמר במדבר כ"ט+ יום תרועה יהיה לכם, ושופר שתוקעין בו בין בראש השנה בין ביובל הוא קרן הכבשים ב הכפוף, וכל השופרות פסולין חוץ מקרן הכבש, ואף על פי שלא נתפרש בתורה תרועה בשופר בראש השנה הרי הוא אומר ביובל +ויקרא כ"ה ג והעברת שופר תרועה וכו' תעבירו שופר, ומפי השמועה למדו מה תרועת יובל בשופר אף תרועת ראש השנה בשופר.</p>
--	---

2. David Abudarham (14th c. Spain) Machzor, Rosh HaShanah – Another Top 10 List!

<p>Rav Saadiah wrote ten explanations why the Creator, Blessed be He, commanded us to blow the shofar on Rosh HaShanah:</p> <p>1. Rosh HaShanah marks the beginning of God's Creation of the world and His rulership over it. Just as it is customary to sound trumpets and cornets at the inauguration of a new king to</p>	<p>כתב רבנו סעדיה מה שצונו הבורא יתברך לתקוע בשופר בר"ה יש בזה י' ענינים. הענין הא' מפני שהיום היתה תחלת הבריאה שבו ברא הקב"ה את העולם ומלך עליו וכן עושין המלכים</p>
--	---

<p>publicize the beginning of his reign throughout his kingdom so do we proclaim God's sovereignty on this day.</p> <p>2. Rosh HaShanah is the beginning of the Ten Days of Repentance, so the shofar is sounded to publicize ... the opportunity for those who want to repent to do so.</p> <p>3. To remind us of [receiving the Torah] at Mount Sinai ... to reaffirm that which our forefathers accepted upon themselves by saying, "We will do, and we will understand."</p> <p>4. To remind us of the words of the Prophets, which are compared to the blowing of the shofar.</p> <p>5. To remind us of the destruction of the Temple ...</p> <p>6. To remind us of the Binding of Yitzchak ...</p> <p>7. That when we hear the shofar blasts we will have profound awe [of God].</p> <p>8. To be reminded of the final Day of Judgment ...</p> <p>9. To remind us of the Ingathering of the Exiles ...</p> <p>10. To remind us of the Resurrection of the Dead and to [awaken] our belief in it ...</p>	<p>בתחלת מלכותם שתוקעים לפניהם בחצוצרות ובקרנות להודיע ולהשמיע בכ"מ התחלת מלכותם. וכן אנו ממליכים עלינו את הבורא ליום זה...והענין הב' כי יום ר"ה הוא ראשון לעשרת ימי תשובה ותוקעין בו בשופר... כמי שמזהיר ואומר כל הרוצה לשוב ישוב...והענין הג' להזכירנו מעמד הר סיני... ונקבל... מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמע.והענין הד' להזכירנו דברי הנביאים שנמשלו כתקיעת שופר...והענין הה' להזכירנו חרבן בית המקדש...והענין הו' להזכירנו עקידת יצחק...והענין הז' כשנשמע תקיעת שופר נירא ונחרד... לפני הבורא. והענין הח' להזכיר יום הדין הגדול...והענין הט' להזכירנו קבוץ נדחי ישראל...והענין הי' להזכירנו תחיית המתים ולהאמין בה...</p>
---	---

C. Sweet Omens

1. Talmud Bavli Horayot 12a - Ominous!

<p>§ Apropos good omens, the Gemara cites a statement that Rabbi Ami said: This person who seeks to know if he will complete his year or if he will not, i.e., whether or not he will remain alive in the coming year, let him light a lamp, during the ten days that are between Rosh HaShana and Yom Kippur, in a house in which wind does not blow. If its light continues to burn, he knows that he will complete his year. And one who seeks to conduct a business venture and wishes to know if he will succeed or if he will not succeed, let him raise a rooster. If the rooster grows fat and healthy, he will succeed. One who seeks to embark on a journey and wishes to know if he will return and come to his home or if he will not, let him go to a dark [<i>daḥavara</i>] house. If he sees the shadow of a shadow he shall know that he will return and come home. The Sages reject this: This omen is not a significant matter. Perhaps he will be disheartened if the omen fails to appear, and his fortune will suffer and it is this that causes him to fail. Abaye said: Now that you said that an omen is a significant matter, a person should always be accustomed to seeing these on Rosh HaShana: Squash, and fenugreek, leeks, and chard, and dates, as each of these grows quickly and serves as a positive omen for one's actions during the coming year.</p>	<p>אמר רבי אמי האי מאן דבעי לידע אי מסיק שתיה אי לא ניתלי שרגא בעשרה יומי דבין ראש השנה ליום הכפורים בביתא דלא נשיב זיקא אי משיך נהוריה נידע דמסיק שתיה ומאן דבעי למיעבד בעיסקא ובעי למידע אי מצלח אי לא מצלח לירבי תרנגולא אי שמין ושפר מצלח האי מאן דבעי למיפק [לאורחא] ובעי למידע אי חזר ואתי לביתא אי לא ניקום בביתא דחברא אי חזי בבואה דבבואה לידע דהדר ואתי לביתא ולא מלתא היא דלמא חלשא דעתיה ומיתרע מזליה אמר אביי השתא דאמרת סימנא מילתא היא [לעולם] יהא רגיל למיחזי בריש שתא קרא ורוביא כרתי וסילקא ותמרי</p>
---	---

2. Arba'ah Turim (Ya'akov ben Asher 13th c. Spain) Orach Chayim 583

In the first chapter of Keritot, we have the text (**Keritot 5b**): Rabbah said, "That person that wants to know whether he will take out the year or not, should bring a candle during the ten days between Rosh Hashanah and Yom Kippur into a room where the wind is not blowing. If its light (its flame) continues, he will know that he will continue the year. And a person that wants to conduct a business deal and wants to know if the deal will be a successful one or not, should feed a chicken. If it becomes nicely fat, he will know that it will be successful... Abbaye said, "Now that you have said that a sign is a [correct] matter, a man should accustom himself to eating citron, squash, beans (*rubia*), leeks (*karti*), beets (*silkei*) and dates (*tamrei*) on Rosh Hashanah." Rashi explains that *rubia* is clover. *Rubia* - our merits should increase (*yirbu*); *karti* - (the enemies) should be cut off (*yikaretu*), etc.; *silkei* - removed (*yistalku*), etc.; *tamrei* finished (*yitamu*), etc.; squash because it is quick to grow. And from this grew the [various] customs, every place according to its custom; as in Germany, where they are accustomed to eating sweet apple with honey at the beginning of the meal, to say, "Let this new year be sweet for us." And in Provence they are accustomed to bring all types of novelties [to the meal] and to eat a sheep's head and lung, to say, "Let us be at the head and not at the tail;" and the lung because it is light. And our teacher, Rabbi Meir of Rothenberg was accustomed to eat the head of a ram to commemorate the ram of Yitzchak.

גרסינן בפ"ק דכריתות (ה:) אמר רבה מאן דבעי למידע אי מסיק שתא אי לא מייתי בהדין עשרה יומי שבין ר"ה ליה"כ שרגא בביתא דלא נשיב זיקא אי משיך נהורא ידע דמשיך שתא ומאן דבעי למידע אי מצלח עסקיה אי לא מרבי תרנגולא אי שמין שפיר ידע דמצלח אמר אביי השתא דאמרתסימנא מלתא היא היא איניש רגיל למיכל בריש שתא אתרוגא קרי רוביא כרתי סלקי ותמרי רוביא פירש רש"י תלתן רוביא ירבו זכיותינו כרתי יכרתו כו' סלקי יסתלקו כו' תמרי יתמו כו' קרי מפני שממהר להיות גדל ומזה רבו המנהגים כ"מ ומקום לפי מנהגו כמו באשכנז שרגילין לאכול בתחלת הסעודה תפוח מתוק בדבש לומר תתחדש עלינו שנה מתוקה ובפרובינצ"א נוהגין להביא על השלחן כל מיני חידוש ואוכלין ראש כבש והריאה לומר נהיה לראש ולא לזנב והריאה לפי שהיא קלה והר"מ מרוטנבורג היה רגיל לאכול ראש איל זכר לאילו של יצחק: